Td036_19

Μάνη μ’ λιόν ιστό-νε-λοζε[1] Σαββάτον όλη μέρα
την Κυριακή την Κυριακίτσα ν το πρωί
την Κυριακίτσα ν το πρωί πηγαίν’ να κοινωνήσει
μπροστά πηγαί- μπροστά πηγαίν’ η μάνα του
μπροστά πηγαίν’ η μάνα του και πίσω ν αδερφή του
στη μέσ’ πηγαί- στη μέσ’ πηγαίν’ ο νιότσακος[2]
στη μέσ’ πηγαίν’ ο νιότσακος σαν μήλο μαραμένο
σαν μήλο σαν σαν μήλο σαν τριαντάφυλλο
σαν μήλο σαν τριαντάφυλλο σαν κόκκινο λουλούδι
και σαν τον εί- και σαν τον είδε η εκκλησά
και σαν τον είδε η εκκλησά πέφτουν τα κεραμίδια
πέφτουν και τα πέφτουν και τα εικονίσματα
πέφτουν και τα εικονίσματα πέφτουν και πιστομιόνται.
Τι κρίμα έχ’ τι κρίμα έχει αυτός ο νιος
τι κρίμα έχει αυτός ο νιος που ’ναι κριματισμένος.
Πεντέ παπά- πέντε παπάδες σκότωσε
πέντε παπάδες σκότωσε και δέκα καλογέρους
και οι παπαδιές και οι παπαδιές καλογριές
και οι παπαδιές καλογριές λογαριασμό δεν έχουν
αυτό το κρί- αυτό το κρίμα έχει ο νιος
αυτό το κρίμα έχει ο νιος και είναι κριματισμένος.

Μάνη μ’ λιόν ιστόλοζε Σαββάτον όλη μέρα
την Κυριακίτσα ν το πρωί πηγαίν’ να κοινωνήσει
μπροστά πηγαίν’ η μάνα του και πίσω ν αδερφή του
στη μέσ’ πηγαίν’ ο νιότσακος σαν μήλο μαραμένο
σαν μήλο σαν τριαντάφυλλο σαν κόκκινο λουλούδι
και σαν τον είδε η εκκλησά πέφτουν τα κεραμίδια
πέφτουν και τα εικονίσματα πέφτουν και πιστομιόνται.
Τι κρίμα έχει αυτός ο νιος που ’ναι κριματισμένος.
Πεντέ παπάδες σκότωσε και δέκα καλογέρους
και οι παπαδιές καλογριές λογαριασμό δεν έχουν
αυτό το κρίμα έχει ο νιος και είναι κριματισμένος.

[1] Ο στίχος συνήθως είναι: Μάνα υιόν εστόλιζε....
[2] νιούτσικος